

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 8. Conscientia reddendæ Deo rationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

Stimulus VIII.

Conscientia reddenda Deo rationis.

OMnibus quidem incumbit lex ista: *Redde rationem villicationis tuæ. & illa. Statutum* Luc. 16. 1. Hebr. 9. 77. *est omnibus hominibus semel mori, post hoc autem judicium. Ut recipiat unusquisque prout gessit in corpore.* Attamen senibus ea lex incurrit in os, & incumbit supra scapulas humerosque, gravans eos ad terram usque ut velint, nolint, sepulchri locum quærant assiduò. Istis enim propriè servit quod addidit Dominus villico iniquitatis. *Jam enim non poteris amplius villicare. Non poteris amplius villicare:* quia te jam incipiunt anni gravare, & non tantum villæ, sed etiam vitæ gerendæ ineptum reddere. Age ergo quisquis jam forte senectutis vivis. Delibera tecum dum adhuc tempus est. *Quid faciam?* Dies mortis instat, diem mortis comitatur Judicii particularis passus timendus & angustus, post hoc reservatur dies judicii: dies illa, dies iræ; dies, amara valdè, ibi tribulabitur fortis, ibi devorabitur astutia sapientis, ibi divitiæ & gloriæ proderunt nullæ, ibi preces & lachrymæ steriles, ibi minæ terrebunt Judicem nullæ, gratiæ lenient ultorem nullæ. In illa *justus vix salvabitur, & impius peccatorque ubi parebunt?* Intret ergo homo quotidie, quavis hora, quavis vitæ portione, in Judicium cum seipso, & suo Judicio sui, præveniat judicium Divinum de se. Qui enim se judicat, Dei se judicio subtrahit: qui autem non judicat se, judicio Dei reservat se. *Si nos ipsos judicaremus, non utique judicaremur* ait Apostolus. 1. Cor. 11. 31.

Ex quo ulterius sequitur, quòd quali nos ju-

M 5

dicio

dicio judicamus, à tali nos iudicio subducimus. Si rigidè judicamus nos, rigidè non iudicabimur à Domino, sed placidè, tale enim iudicium reservavimus, qui rigidum præoccupavimus. Contra si nobis in iudicio de nobis blandimur, blandè non iudicabimur à Deo, sed rigidè, tale enim iudicium relinquimus Deo. Unde hic etiam servit illud Domini nostri. *Qui amat animam suam perdet eam: & qui odit animam suam, in vitam æternam custodiet eam.* Amat animam blandus iudex sui, sed hoc ipso perdit eam, quia rigido iudicio Dei reservat & exponit eam. Odit verò & perdit animam suam, qui rigoroso sui iudicio examinat, dijudicat, accusat, damnat eam; sed hoc ipso eam servat, quia placido Dei iudicio eam reservat. Nemo ergo præposterè amet se, nemo parcat sibi. Nemo metuat assumere in se personam Iudicis Christi, dum vivit; ut dum morietur non subeat personam Christi Iudicis, quàm meritò metuit. Statuat se & accuset & erubescat apud Iudicium suum, ut evadat accusationem confusionemque apud Tribunal Divinum. Nonne satius est coram uno se confundi, & tamen absolvi, quàm coram iudice Deo, spectatore toto mundo, & patescere, & palefcere, & tamen in æternum perire? Timet stultus homo oculos unius, nempe etiam sui ipsius, & non attendit, quia quondam manifestandus est oculis Christi & simul mundi totius. Sed hic metus minor, utpotè remotior, sit apud juvenes: cur verò apud senes, aliterque morti vicinos neglectui esse debeat, nemo facilè causam inveniet idoneam: præter inolitam vulgo ad talia hominum socordiam. Judicemur à nobis, ut non iudicemur

Joan. 12. 25.

mur à Deo, damnemur à nobis, ut absolvamur à Deo. Inveniat nos Deus occupatos in iudicio nostri, ut nos in iudicatos abire faciat in vitam æternam ab iudicio suo.

Stimulus IX.

Conscientia promeritarum pœnarum.

Stipendia peccati mors; & quidem cum omnibus *Rom. 6. 23.* mortis tum anteaambulonibus, tum comitibus, tum pedissequacibus. Quasi enim quidam belli (contra Deum) ductor est Peccatum: cui militat omnis peccator. *Qui enim facit peccatum, Joan. 8. 32. servus est peccati,* & iste militibus, sive servis suis solvit stipendia, Mortem. Mortem temporalem cinctam omnibus miseris hujus vitæ, quæ omnes veluti addititiæ, mortem principem principalemque consecantur, comitanturque. Mortem deinde Animæ Spiritualem: quoniam peccatum est mors animæ, privatio gratiæ, & Amicitæ Divinæ, venenum charitatis & omnis virtutis, Traditio in servitutem diaboli, & possessionem pabulumque inferni, Hæreditatio damnationis æternæ, eradicatio omnis meriti, & juris ad vitam æternam, æternum exilium à Deo, irreconciliabilis averfio & rebellio à Deo: Malitia omni peior malo, cujus pœnæ & vindictæ, nullus infernus, nulla damnatio sit satis; propter quod æterna illi assignatur punitio ab iustissima æquitate Dei: ut quæ castigari satis nunquam possit, semper castigationi subsit.

Atque hoc est tertium stipendium Peccati Mors scilicet, atque damnatio æterna, habens amissionem Dei æternam, habens ardores & combustionem æternam, habens vermem, qui non